

P. de Zeeuw J.Gzn.

KONING WILLEM II

1849 — 17 Maart — 1949

Op Sinterklaasdag van het jaar 1792 werd er in het oude Hof te 's-Gravenhage een jongetje geboren, dat de namen Willem Frederik George Lodewijk ontving. Het was de oudste zoon van Willem van Oranje, die zelf de oudste zoon was van stadhouder Willem V. Nog maar enkele uren was het ventje oud toen men de Stadhouder zich reeds zag spoeden naar het Hof. Hij was blij en dankbaar en daar was reden voor, want Willem V was de eerste Oranje, die grootvader werd.

Maar 't was een treurige tijd, die ons land toen doormaakte en nog maar goed en wel twee jaar oud werd het prinsje al aan boord gebracht van een Scheveningse vissersschuit, om met zijn familie mee te vluchten naar Engeland.

Dat was 18 Januari 1795.

Op het kasteel Hampton-Court in Engeland vond het verbannen vorstengezin een veilig toevluchts-oord. Daar bezocht de dichter Willem Bilderdijk, zelf ook een balling, de familie en het prinsje noemde hem „de goede Hollander”. Maar Holland bleef voor de Prins een vreemd land. Hij leerde de Hollanders niet kennen en onze taal sprak hij later met een Engels of Duits accent.

Toen hij groot was trad hij in Engelse dienst en onder generaal Wellington streed hij tegen de Fransen in Spanje. Hij betoonde in vele veldslagen grote moed en later streed hij bij Quatre Bras en Waterloo. Hij werd de held van Quatre Bras en bij Waterloo werd zijn schouder door een geweerkogel getroffen. De soldaten hielden veel van hem en ook de Belgen mochten hem graag. Toen de Belgen in opstand kwamen heeft het nog weinig gescheeld of ze hadden hem uitgeroepen tot koning over België. Maar toen het vechten werd, heeft de Prins de Belgen geducht klappen gegeven. Denk maar aan de Tiendaagse veldtocht.

In 1840 deed koning Willem I afstand en de Prins werd als Willem II koning over ons land. De Prins was toen al getrouwd met een dochter van de Czaar van Rusland en had reeds vijf kinderen.

Toen de nieuwe koning voor het eerst de troonrede zou uitspreken reed hij er te paard heen.

Dat was een vreemd gezicht en duizenden mensen verdrongen zich om de Vorst toe te juichen. Het paard kon bijna niet verder en er waren jongens, die letterlijk aan het paard hingen. Dit werd de Koning toch al te bar; hij keerde zich om en riep

lachend: „Jongens, blijft toch van de staart van mijn paard!”

De Koning heeft slechts negen jaar geregeerd. Maar in die tijd heeft hij heel wat moeilijkheden te overwinnen gehad. Als gevolg van de oorlog met België had ons land maar eventjes een schuld van 1300 millioen gulden. Dat was toen een enorm bedrag. Maar met behulp van Minister van Hall, wist de Koning zo te cijferen en te bezuinigen, dat het zaakje netjes voor elkaar kwam.

Tijdens de regering van Koning Willem I waren de zgn. Afscheidenen vervolgd, in de gevangenis gezet en beboet. De Koning maakte daaraan een einde. Hij erkende, dat de mensen vrij en ongehinderd hun godsdienstoefeningen mochten houden.

Ook voor de Vrije Christelijke school heeft de Koning een beetje de weg gebaand.

Op het laatst van z'n leven kwam er een Grondwetsherziening tot stand, waardoor het volk meer recht van meespreken kreeg. In 1848 was het overal in Europa onrustig. Overal giste het. Men hoorde van oproer en revolutie, vooral in Frankrijk. Ook in ons land dreigde dat gevaar. Maar toen begon het oranjebloed bij de Koning te spreken, zoals altijd als het vaderland in gevaar is. De Koning riep enkele knappe mannen naast zich, die een Grondwet ontwierpen, waardoor het schip van Staat tussen de klippen kon door laveren.

Reeds het volgend jaar overleed de Koning te Tilburg. — 17 Maart 1849.

Dat is nu in deze maand precies een eeuw geleden. En daarom schreven we deze korte herinnering aan Koning Willem II.

Want al heeft deze Koning slechts 9 jaar over ons land geregeerd, hij heeft veel goeds voor ons volk tot stand weten te brengen. En ook jong-Nederland moet hem dankbaar herdenken, als een goed en bemind vorst. — Als 'n echte Oranje!